

İttifaklar Birer Referans Noktasıydılar 18

– Uraz Bayram · 28 Eylül 2022

18/1

Kolektif alan, kendisini özelleştiren iştaha göre bir kezlik dağıtılyordu. Hikâyeye göre ilk dağıtım sürecinde kolektif güç kimi kişilere takdir edilerek verilmişti. Bu takdir içinde her şey dört dörtlük değildi. Takdir edilenler mülk sahipli eylem alanı içinde yaşadıkça aksamaların düşünce, eylem, söylem davranışları ortaya konup geliştirilecekti.

Özel mülk sahipliği anlayışı iki ayrı eylem, söylem ve düşünce alanı açmıştı. İlki varlıklı kesime göre açılan varlıklı oluşla davranılan eylem alanıydı. Sadaka verme, kurban kesme gibi.

İkincisi yoksul kişilere göre açılan eylem alanıydı, Kutsama, dua etme, sadaka alma, şükretme, yoksulluğu miras bırakma, kadere göre takvacı yaklaşımla davranma gibi eylem alanları açılmıştı.

"El, kendi mülkünü keyfi dağıttı" söylemi kolektif alan içinde icra edilemezdi. Kolektif olup biten sürecin varlığı içinde ve kolektif alanın eylemlerine göre kolektif varlık ne kişilere verilebilirdi. Ne keyfi olarak kişilere dağıtılabılırdi. Başlangıçta inşacı olan kolektif öznenin eylemi reel olarak kişisi özne davranışına indirgenemezdi.

Bu tür çarpıtmalar ancak soyut söylem olarak olasıydı. Kolektif ortamın ortada kaldırdığı kişisi korku ve kişisi kaygıların yerini kolektif korkularla kolektif kaygılar almıştı. Kolektif duygular üzerinde yapılan geri ketlenici kişi bencillikleri üzerinde yapılacak akıl oyunlarıyla kişileri ikna edip süreci çarpıtmak mümkündü.

Kolektif alan eylemlerine karşı "El, kendi mülkünü keyfi olarak dağıttı" söylemini ortaya koyabilmek için ya yeni bir yol bulacaktınız. Ya yeni eylem alanlı yeni bir yola açacaktınız. Yeni yol bulundu.

"Yeni bulunan yol", kolektif mülk söylemi yerine El 'in mülkü demenin söylemiydi. El 'in mülkü söylemi kişinin tamahına göre söylenecek, bencil tamahlarla süslenebilecek eylem alanları içinde yürünebilir "bir yol açma işiydi.

Kolektif duygular zeminli alan içinde kişisi kaygıları güden korkuları akla düşürdünüz mü o yol yürünür oluyordu. Yeni yürüme alanı açılıyordu. Tüm modülasyonlar akla düşürülen kişi kaygılı duygular üzerine hitapla olacaktı.

Mülkün sahibi El 'dir söylemi kolektif olmayanı belirten, kolektifolayı gizleyen bir söylemdi. Gizlenenin

ve gizliliğin kaynağı böylece ortaya konmuştu. Mülkünü dağıtan El söylemi, şimdiki köleci anlayışın başlangıç hikâyesiydi.

Gerçek olan, inşa olan kolektif oluş yerine ve kolektif oluş üzerine hayali söylem ve anlamlarla inşa edilen "mülkün sahibi" söylemi için, bu takdir ilkten beri bu böyleydi denecekti.

Kolektif liğe karşı bulunan yeni yol "mülkün sahibi" söylemiydi. Kolektif özgeciliğe karşı yeni açılan alan içinde de yürünecek "yeni yol açma" işi de "mülkün sahibine mülkünü keyfe göre, kişisi tamahlara göre dağıtma işiydi. İlk dağıtımın, köleci ittifakın ağzındaki hikâye şöyle ifade edilecekti.

Kurallar çekilmiş, herkes El mülkünden kendisine düşen kismetten payını almıştı. Paydan kimine çok verildi. Kimine az verildi; kimine de hiç verilmedi denecekti. Payı verilmeyenler yeryüzüne dağılıp kismetlerini arayacaklardı.

Yani kısmetsizler, birçok olan her hangi bir mülk sahibinin koruyan, gözeten iradesi altında çalışacaktı. Nasibi olmayan kişilerin kismetine de çalışmak, itaat etmek, ağır başlılıkla teslim olmak düşmüştü. Mülk nasip değildi. Zenginlik te kismet olmayacaktı. Çalışmak anlına yazılmıştı.

Bu ilk paylaşım şekli ile oluşan zengin fakir olgusu, ezelden ebede sürecek değişmez bir takdir olmakla bu tasım böyleydi. Kaderdi. Kadere razı olacaktı. İlk dağıtımın böyle bir takdir olduğu ikrarı, imanın en temel şartıydı.